

sygn. akt II Cz 1269/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:SSOWiesława Buczek- Markowska(spr.)

Sędziowie:SO Mariola Wojtkiewicz

SO Agnieszka Tarasiuk - Tkaczuk

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2014 r. w Szczecinie

sprawy z wniosku R. T.

z udziałem P. T., (...) M.

o podział majątku wspólnego

na skutek zażalenia biegłego B. S. (1) na postanowienie Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 31 grudnia 2013 r., sygn. akt I Ns 37/09

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Myśliborzu (sygn. akt I Ns 37/09) ukarał biegłego B. S. (1) karą grzywny w kwocie 500 złotych.

Uzasadniając swoje rozstrzygnięcie wskazał, iż w dniu 10 czerwca 2013 r. Sąd postanowił przeprowadzić dowód z opinii biegłego B. S.. Przedmiotowa opinia miała zostać wydana w terminie 3 miesięcy. Następnie przedłożono biegłemu termin do 15.11.2013r. pod rygorem nałożenia grzywny. Po upływie terminu telefonicznie monitowano biegłego. Do chwili obecnej biegły nie wydał opinii i nie zwrócił akt, ani nie wskazał przyczyny opóźnienia. W tej sytuacji mając na uwadze art. 287 k.p.c., oraz art. 163 § 1 zd. 1 k.p.c., Sąd postanowił ukarać biegłego grzywną. Określając jej wysokość sąd wziął pod uwagę długość opóźnienia w sporządzeniu opinii (przeszło 3 miesiące licząc od pierwotnie zakreślonego terminu) i fakt, ignorowania przez biegłego monitów ze strony sądu.

Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgodził się biegły, który zaskarżając je w całości wniósł o jego uchylenie.

Skarżący podniósł, że opóźnienie w żadnym przypadku nie było spowodowane ignorowaniem polecenia Sądu ani też zaniedbaniem, ale nadmiarem obowiązków wynikających z bardzo dużej ilości zleconych opinii. Skarżący wskazał, iż wykonując zlecenie Sądu Rejonowego ustalił termin oględzin nieruchomości na dzień 18 października 2013 r. o godz. 15.00. Oględziny odbyły się z udziałem wnioskodawczyni. Kolejno skarżący wniósł o prolongatę terminu sporządzenia opinii do 20 lutego 2014 roku. Skarżący podkreślił, iż że opóźnienie wynikało z nadmiaru nałożonych na niego obowiązków wynikających z bardzo dużej ilości zleconych opinii często bardzo obszernych i czasochłonnych. Nadto termin wydania opinii w przedmiotowej sprawie był bardzo krótki. Ponadto skarżący zaznaczył, że w okresie zakreślonym przez Sąd na sporządzenie tej opinii realizował i realizuje „równolegle” blisko 40 opinii sądowych oraz kilka innych zleceń (wyceny nieruchomości, opinie techniczne, ekspertyzy budowlane). Skarżący dodał, że bardzo

często są to opinie trudne, skomplikowane i obszerne. Wskazał na ostatnio wykonywaną dla (...), która wymagała specjalnego potraktowania i wiązała się z dokonywaniem czynności także po jej sporządzeniu. Skarżący podniósł też, iż realizując tak wiele opinii sądowych bardzo często musi brać udział w posiedzeniach sądów, stawiając się na przesłuchanie w charakterze biegłego, a często wezwanie do stawienia się w sądzie przychodzi w ostatniej chwili a na wyjazd do odległego sądu praktycznie trzeba poświęcić cały dzień. Skarżący wskazał też, że z uwagi na bardzo dużą ilość zleconych opinii, w minione wakacje nie korzystał z żadnego urlopu oraz dodał, że na opóźnienie w wydaniu przedmiotowej opinii miała też wpływ poważna operacja członka rodziny oraz jego kłopoty osobiste.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie biegłego sądowego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Ustosunkowując się do zażalenia wymaga wskazać, iż zgodnie z treścią art. 287 kpc za nieusprawiedliwione niestawiennictwo, za nieuzasadnioną odmowę złożenia przyrzeczenia lub opinii albo za nie usprawiedliwione opóźnienie złożenia opinii sąd skaże biegłego na grzywnę. Należy przy tym zwrócić uwagę, że biegły nie powinien podejmować się zadania, którego z określonych przyczyn nie jest w stanie wykonać w terminie wynikającym z rodzaju zadania oraz obiektywnej potrzeby, a w każdym razie powinien wnioskować o przedłużenie przez sąd udzielonego mu terminu, jeśli uważa go za zbyt krótki do opracowania opinii (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia(...)(...)

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy po analizie akt rozpatrywanej sprawy wskazuje, iż postanowieniem z dnia 10 czerwca 2013 r. został dopuszczony dowód z uzupełniającej opinii biegłego z zakresu wyceny nieruchomości z jednoczesnym zobowiązaniem biegłego do sporządzenia opinii w terminie 3 miesięcy(k. 448). W dniu 11 czerwca 2013 roku akta sprawy I Ns 37/09 zostały wysłane biegłemu. Wyznaczony biegły B. S. (1) otrzymał zlecenie wraz z aktami sprawy w dniu 12 czerwca 2013 r.(k. 454). W tym miejscu należy podkreślić, że obowiązkiem biegłego jest niezwłoczne zawiadomienie sądu o wszelkich przeszkodach w wykonaniu opinii, o czym biegły został poinformowany w kierowanym do niego piśmie.

Trzymiesięczny termin do sporządzenia opinii upłynął bezskutecznie we wrześniu 2013 roku. W aktach przedmiotowej sprawy nie ma pisma od biegłego zawierającego wskazanie przeszkód uniemożliwiających mu wykonanie opinii, czy innych powodujących opóźnienie w jej wykonaniu. Zarządzeniem z dnia 15 października 2013 r., wezwano wymienionego biegłego do zwrotu akt sprawy I Ns 37/09, złożenia opinii w terminie do dnia 15 listopada 2013 r., pod rygorem ukarania grzywną. Po doręczeniu wezwania biegłemu w dniu 22 października 2013 r.,(k. 458) biegły nie ustosunkował się do treści zarządzenia sądu. Ponadto zaznaczyć należy, iż przedmiotowa opinia nie została złożona do czasu wydania przez Sąd Rejonowy zaskarżonego postanowienia tj. 31 grudnia 2013 r., nie wpłynęło też żadne pismo od biegłego wyjaśniające ten stan rzeczy.

Sąd Okręgowy pragnie zauważyć, iż dopiero w treści zażalenia na przedmiotowe postanowienie wniesionego w dniu 27 stycznia 2014 r., a więc po upływie około 7 miesięcy od otrzymania przez biegłego zlecenia, powołał się on na okoliczności, które miały - w jego ocenie - stanowić podstawę wniosku o przedłużenie terminu do sporządzenia opinii. Ze stanowiska biegłego jednoznacznie wynika, iż już w chwili otrzymania zlecenia w dniu 12 czerwca 2013 r. nie był on w stanie sporządzić opinii w terminie. Jednakże biegły nie przedstawił takiej argumentacji, z której wynikałoby, iż po otrzymaniu tego zlecenia nie był on w stanie ze względu na obiektywne okoliczności poinformować o tej okoliczności Sądu. Okoliczności te zostały podniesione dopiero w postępowaniu za zażaleniomym.

Podkreślić przy tym należy, iż - zdaniem instancji odwoławczej - niezwłoczne poinformowanie Sądu Rejonowego o przeszkodach w wykonaniu opinii pozwoliłoby temu Sądowi rozważyć ewentualną zmianę osoby biegłego, czy też przedłużenie terminu do jej sporządzenia. Wskazać przy tym należy, że obowiązkiem sądu jest rozpoznanie sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w (...w postanowieniu z dnia (...obowiązkiem sądu w przypadku zwłoki w działaniach biegłego jest podjęcie działań dyscyplinujących zgodnie z art. 287 k.p.c.

Nie sposób też nie zauważyć, iż po doręczeniu wymienionemu biegłemu postanowienia, którym Sąd Rejonowy na podstawie art. 287 kpc skazał go na grzywnę, biegły po kilku dniach od napisania przedmiotowego zażalenia nadesłał sporządzoną przez siebie opinię, a zatem wykonał czynność oczywiście bardziej czasochłonną, niż redakcja pisma wyjaśniającego obiektywne przeszkody w złożeniu tej opinii w terminie.

W tej sytuacji – w ocenie Sądu II instancji - powstałe po upływie wyznaczonego biegłemu 3 miesięcznego terminu na sporządzenie opinii opóźnienie należało uznać za nie usprawiedliwione. Zatem Sąd zgodnie z treścią art. 287 kpc był zobligowany do ukarania grzywną. Uwzględniając, iż do chwili wydania zaskarżonego postanowienia (31 grudnia 2013 r.) wystąpiło około 3 miesięczne (licząc od pierwotnie wyznaczonego tj. od września 2013)nie usprawiedliwione opóźnienie w złożeniu opinii, zdaniem Sądu Okręgowego, nie było podstaw do obniżenia ostatecznie przyjętej przez Sąd Rejonowy grzywny w wysokości 500 zł. Okoliczności tej nie zmienia fakt, iż opinia biegłego została ostatecznie złożona w dniu 4 lutego 2014 r.

W świetle powyższych rozważań Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc orzekł jak w sentencji postanowienia.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

(...)